

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 321

Din 24.03.2021

Autosesizarea nr.: 22A/2020

Petiția nr.: 7568/24.11.2020

Petent: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Reclamat:

Obiect: afirmații cu un posibil caracter discriminatoriu

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu sediul în Piața Valter Mărăcineanu nr 1-3, Sector 1, 010155 București

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2.

II. Citarea părților

3. În temeiul art. 20 alin(4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

4. Prin adresa nr. 7568/27.11.2020 a fost citată partea reclamată.

5. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. În data de 21.11.2020 partea reclamată a postat pe pagina personală de facebook un mesaj cu un posibil caracter discriminatoriu.

7. Mesajul în integralitatea sa este: „*Cine Votează PSD? Cine Votează în celelalte țări cu demenți populiști? Cei care sunt eşuați. Pierduți undeva într-un sat, fără bani, fără prieteni, fără educație, fără job bun. Pensionari care urăsc pe tineri și “schimbările” din jur - atât de plini de ură că până și familia lor fuge de ei. Și votează isteric ca să pedepsească oculta, elita condusă de Soros și Bill Gheitz, sa pedepsească „sexo-*

marxiștii” de prin orașe care lucrează în IT, să pedepsească intelectualii.

Sa pedepsească adică pe toți cei care nu sunt la fel de eșuați ca ei. Pentru că sunt convinși că de fapt e o mare conspirație - oculta îi vrea săraci cumva. Cineva are ceva cu ei domne.

Ce nu înțeleg ei - sunt săraci și vai de mama lor pentru că:

(1) Sunt proști de bubuie și nu știu să facă nimic

(2) Votează hoți și ticăloși să le fie primari. De proști ce sunt. Și atunci evident că acolo unde stau ei e mizerie și nu sunt job-uri

(3) Sunt leneși. Dacă ar vrea - ar putea să se mute unde sunt job-uri bine plătite. În orașele mari sau în străinătate. Ar putea să învețe o nouă meserie. Dar nu și nu - că e greu domne. Să ni se dea! Pai de ce sa vi se dea? Mergeți la muncă! De asta îi respect eu pe cei care merg la cules căpșuni sau sparanghel în străinătate - ăia muncesc cinstit - dar nu pe alcooliiștii de la birtul satului care înjură și se plâng și Votează PSD. Leneși și proști. Dar mulți. De asta trebuie să ieșim toți la vot de fiecare dată că altfel ajungem rău de tot”.

Susținerile părții reclamate

8. Partea reclamată afirmă că mesajul sus menționat a fost postat în contextul alegerilor din Statele Unite ale Americii, făcând o paralelă între situația globală cu cea din România.

9. Concluziile părții reclamate sunt bazate pe studii și analize sociologice, care arată faptul că votanții partidelor populiste sunt în general mai în vârstă, cu educație și situație economică precară, care locuiesc în afara zonelor urbane prospere, asistați social și în general cei care sunt marginalizați în societate. Această marginalizare duce la frustrări, care se manifestă prin mișcări populiste și extremiste.

10. Partea reclamată susține că postarea menționată nu face referire la un grup vulnerabil, pentru a fi considerată o faptă de discriminare.

11. Mesajul nu ar face referire la toți pensionarii din România, este doar una din multele categorii socio-demografice menționate în text care caracterizează electoratul PSD. Partea reclamată precizează că în România avem peste 5,5 milioane de pensionari și doar aproximativ 2 milioane de votanți PSD. Acesta nu ar fi avut intenția să discrimineze pensionarii din România.

12. Partea reclamată nu se consideră un formator de opinie, precizând că nu deține o funcție, nu conduce un ONG sau firmă privată din România, nu este jurnalist și nici o persoană afiliată politic.

IV. Cadrul legal aplicabil

11. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 1 alin. (3) - **Statul român**

„(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea

și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”

Art. 4. alin. (2) - Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni

„(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Art. 16 - Egalitatea în drepturi

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

Art. 29 - Libertatea conștiinței

„(1) Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngrădite sub nici o formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale.

(2) Libertatea conștiinței este garantată; ea trebuie să se manifeste în spirit de toleranță și de respect reciproc.

(3) Cultele religioase sunt libere și se organizează potrivit statutelor proprii, în condițiile legii.

(4) În relațiile dintre culte sunt interzise orice forme, mijloace, acte sau acțiuni de învrăjbire religioasă.

(5) Cultele religioase sunt autonome față de stat și se bucură de sprijinul acestuia, inclusiv prin înlesnirea asistenței religioase în armată, în spitale, în penitenciare, în azile și în orfelinate.

(6) Părinții sau tutorii au dreptul de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine.”

Art. 30 - Libertatea de exprimare

„(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.

(2) Cenzura de orice fel este interzisă.

(3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații.

(4) Nici o publicație nu poate fi suprimată.

(5) Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării.

(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.

(8) Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării

artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictele de presă se stabilesc prin lege.”

O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Art. 2

(1) „În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

(8) „Prevederile prezentei ordonanțe nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație.”

Art. 15.

„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.”

Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale

Art. 10 Libertatea de exprimare

1. *„Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare.*

2. *Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”*

Recomandarea de politică generală ECRI nr. 15 privind combaterea discursului de ură

Părțile relevante din Recomandarea privind politica generală nr. 15 privind combaterea urii, adoptată de Comisia Europeană împotriva rasismului și intoleranței (ECRI) la 8 decembrie 2015, conțin următorul text:

„Având în vedere că discursul de incitare la ură trebuie înțeles în sensul prezentei recomandări de politică generală ca advocacy, promovare sau incitare, sub orice formă, a denigrării, a urii sau a defăimării unei persoane sau a unui grup de persoane, precum și orice hărțuire, insultă, stereotipuri negative, stigmatizare sau amenințare cu privire la o astfel de persoană sau grup de persoane, precum și justificarea tuturor tipurilor de exprimare anterioare, pe motiv de "rasă", origine națională, religie, apartenență.”

Națiunile Unite

Dispozițiile relevante ale Pactului internațional din 1966 privind drepturile civile și politice (ICCPR) prevăd

Articolul 19

„1. Orice persoană are dreptul să-și exprime opiniile fără să intervină.

2. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare; acest drept include libertatea de a căuta, de a primi și de a transmite informații și idei de orice fel, indiferent de frontiere, pe cale orală, scrisă sau tipărită, sub formă de artă, sau prin orice alt mijloc de comunicare la alegerea sa.

3. Exercițarea drepturilor prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol poartă cu sine sarcini și responsabilități speciale. Prin urmare, aceasta poate fi supusă anumitor restricții, însă acestea nu pot fi decât prevăzute de lege și sunt necesare:

(a) pentru respectarea drepturilor sau a reputației altora;

(b) pentru protecția securității naționale sau a ordinii publice (ordre public) sau a sănătății publice sau a moralității.”

Articolul 20

„1. Orice propagandă pentru război va fi interzisă de lege.

2. Orice advocacy de ură națională, rasială sau religioasă care constituie incitare la discriminare, ostilitate sau violență este interzisă prin lege.”

Pe fond

12. În analiza libertății de exprimare este relevantă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a instanțelor naționale. Astfel, potrivit CEDO, conform art. 10 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile de bază pentru progresul acesteia și pentru împlinirea fiecărei persoane. În limitele alin. 2 din art. 10 din Convenție, libertatea de exprimare se aplică nu numai „informațiilor” sau care sunt primite favorabil sau considerate inofensive sau ca o

chestiune de indiferență, ci și celor care jignesc, șochează sau deranjează; acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului larg, fără de care nu există „societate democratică”.

13. Potrivit art. 10 alin. (2) libertatea de exprimare nu este un drept absolut, acesta face obiectul unor excepții, care trebuie interpretate strict, iar necesitatea oricăror restricții trebuie stabilită convingător (a se vedea Stoll împotriva Elveției [GC], nr. 69698 / 01, § 101, CEDO 2007 - V).

14. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie:

- să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),

- să urmărească un scop legitim, unul sau mai multe dintre obiectivele legitime enumerate în al doilea paragraf al art. 10,**

- să fie necesară într-o societate democratică și**

- să fie proporțională cu scopul urmărit** (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801, a se vedea, de exemplu, Steel și alții împotriva Regatului Unit, 23 septembrie 1998, § 89, Rapoarte 1998 - VII).

15. Testul „*necesității într-o societate democratică*” impune CNCD să stabilească dacă ingerința reclamată corespunde unei „*nevoi sociale presante*”. Potrivit CEDO, statele contractante au o anumită marjă de apreciere în evaluarea existenței unei astfel de nevoi, dar merge mână în mână cu supravegherea europeană, cuprinzând atât legislația, cât și deciziile care o aplică, chiar și cele pronunțate de o instanță independentă (a se vedea, printre multe alte autorități, Perna împotriva Italiei [GC], nr. 48898/99, 39, CEDO 2003-V; Association Ekin împotriva Franței, nr. 39288/98, § 56, CEDO 2001-VIII; și Cumpănă și Mazăre împotriva României [GC], nr. 33348/96, § 88, CEDO 2004- XI).

16. La evaluarea proporționalității interferenței, natura și severitatea pedepsei impuse se numără printre factorii care trebuie luați în considerare (a se vedea Ceylan împotriva Turciei [GC], nr. 23556/94, § 37, CEDO 1999 - IV Tammer împotriva Estoniei, nr. 41205/98, § 69, CEDO 2001-I și Skalka împotriva Poloniei, nr. 43425/98, § 38, 27 mai 2003).

Aplicarea principiilor de mai sus în prezenta cauză

Ingerința să fie prevăzută de lege

17. Prima cerință, cea a existenței unei prevederi legale, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000, republicată. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000, republicată potrivit căruia „*prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație*”. Apreciam că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile** deși

protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

18. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare, se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România, indiferent de apartenența politică sau vârsta acestora, față de actele prezentate într-o manieră provocatoare, opiniile despre o anumită categorie de votanți ale unui partid politic, care pot fi concepute ca o încălcare a spiritului toleranței, care constituie una dintre bazele societății democratice.

19. Scopul legitim urmărește protecția persoanelor fizice, nu a unui partid politic.

20. Protecția demnității unei persoane fizice cu anumite convingeri politice constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, mesajul, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul vârstei,

- or, un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup raportat la criteriul vârstei – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

21. Constatăm că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) **pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.**

Necesitatea ingerinței

22. Rămâne a fi stabilit dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.

23. În acest demers, analizăm dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase”, a unei „nevoi sociale presante” („pressing social need”).

Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, **iar autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei „nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere** (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

24. În scopul de a determina dacă respectivele declarații, obiect al prezentei sesizări, constituie element de incitare la ură, Colegiul director va examina: **obiectivul urmărit de partea reclamată, contextul în care a avut loc, conținutul mesajului, locul în care au fost făcute declarațiile, persoana, funcția autorului declarației.**

25. Prin urmare, problema în fața Colegiului **implică cântărirea intereselor contradictorii ale exercitării a două libertăți fundamentale:**

-dreptul reclamatului de a transmite publicului opiniile sale despre votanții unui partid politic, pe de o parte, și

-dreptul celorlalți de a li se respecta libertatea de gândire și conștiință pe de altă parte.

26. Raportat la **conținutul mesajului**, constatăm că partea reclamată a **urmărit să-și exprime punctul de vedere** cu privire la categoria votanților Partidului Social Democrat. Mesajul în integralitatea sa este: *„Cine Votează PSD? Cine Votează în celelalte țări cu demenți populiști? Cei care sunt eșuați. Pierduți undeva într-un sat, fără bani, fără prieteni, fără educație, fără job bun. Pensionari care urăsc pe tineri și “schimbările” din jur - atât de plini de ură că până și familia lor fuge de ei. Și votează isteric ca să pedepsească oculta, elita condusă de Soros și Bill Gheitz, sa pedepsească „sexo-marxiștii” de prin orașe care lucrează în IT, să pedepsească intelectualii.*

Sa pedepsească adică pe toți cei care nu sunt la fel de eșuați ca ei. Pentru că sunt convinși că de fapt e o mare conspirație - oculta îi vrea săraci cumva. Cineva are ceva cu ei domne.

27. Colegiul director reține sub analiza în principal următorul paragraf: *„Pensionari care urăsc pe tineri și “schimbările” din jur - atât de plini de ură că până și familia lor fuge de ei.*

28. Partea reclamată își argumentează poziția prin invocarea unor informații de natură sociologică, pe care nu le prezintă în mod factual, ci teoretic.

Momentul declarației este unul important în analiză: 21.11.2020, în timpul campaniei electorale pentru alegerile parlamentare care au avut loc pe 6 decembrie 2020.

29. **Mesajul a fost transmis într-un spațiu public**, pe o pagină de socializare, de către partea reclamată, **în calitatea sa de formator de opinie, având o răspândire foarte mare în societate.**

30. Pentru a aprecia existența unei „nevoi sociale imperioase”, care să justifice o ingerință în exercitarea libertății de exprimare, se impune a răspunde la următoarele întrebări sunt:

-dacă mesajul, maniera provocatoare de caracterizare a votanților pensionari ai Partidului Social Democrat de către partea reclamată, este apt să afecteze demnitatea și poate fi conceput ca o încălcare a spiritului toleranței, care constituie una dintre bazele unei societăți democratice?

-au fost necesare aceste calificări ale votanților pensionari ai Partidului Social Democrat în exprimare opiniei politice? și

-au contribuit aceste caracterizări ale votanților Partidului Social Democrat la o dezbatere de interes public?

31. Trebuie reamintită jurisprudența bine stabilită a CEDO, conform căreia, pentru a aprecia existența unei „nevoi sociale imperioase”, care să justifice o ingerință în exercitarea libertății de exprimare, **trebuie să se facă distincția între fapte și judecăți de valoare.** Dacă materialitatea primelor poate fi dovedită, ultimele nu se pretează la o demonstrare a exactității lor (a se vedea, printre altele, Cumpănă și Mazăre împotriva României [MC], nr. 33.348/96, § 98, CEDO 2004-XI, și De Haes și

Gijsels împotriva Belgiei, Hotărârea din 24 februarie 1997, Culegere 1997-I, p. 235, § 42).

32. În mesajul său, reclamatul caracterizează votanții pensionarii ai Partidului Social Democrat într-o manieră peiorativă, descrieri care nu sunt susținute de realitățile din societate. Pensionarii fac parte dintr-o categorie vulnerabilă.

33. Admitem că dezbaterea despre anumite categorii de votanți poate fi înțeleasă în măsura în care nu generează o instigare la ură și nu creează o atmosferă ostilă și degradantă.

34. Prin caracterizarea pensionarilor ca fiind persoane care „*urăsc tinerii și schimbările din jur- atât de plini de ură că până și familia lor fuge de ei*” constituie etichetări subiective ale reclamatului, care instigă la ură.

35. Chiar dacă aceste etichetări subiective le calificăm ca fiind judecăți de valoare, autorul mesajului știa sau cel puțin ar fi trebuit să știe, ar fi trebuit să fie conștient că afirmațiile sale erau capabile să suscite indignarea justificată a altor persoane.

36. Caracterizarea într-un sens peiorativ a votanților pensionari ai Partidului Social Democrat nu a fost necesară la exprimarea poziției politice (declarației politice) a reclamatului și nici nu a contribuit la o dezbatere de interes public. Dimpotrivă, prezentarea într-un sens peiorativ a votanților pensionari ai Partidului Social Democrat a deturnat în totalitate reacția și dezbaterea publică de la subiectul de interes public propus de reclamat, către indignarea justificată a unei semnificate părți a societății față de caracterizarea provocatoare.

37. Constatăm că oricine dorește să-și exercite drepturile în temeiul art. 30 din Constituția României, respectiv art. 10 din CEDO este supus unor obligații și responsabilități, cum ar fi cea de a se abține de la a transmite mesaje care rănesc pe alții fără motiv și, prin urmare, nu contribuie la o dezbatere de interes public. Mesajul reclamatului nu este unul despre fapte, ci cuprinde judecăți de valoare care depășesc limitele admise prin prisma manierei provocatoare de caracterizare a votanților pensionari ai Partidului Social Democrat.

38. Or, în speța de față, **exprimarea reclamatului este în mod gratuit jignitoare, care nu corespunde adevărului și instigatoare la ură.**

39. Prezentarea de către reclamat, într-o manieră provocatoare a categoriilor care ar vota Partidul Social Democrat a fost aptă să afecteze sentimentele adeptilor acestui partid politic, constituie o încălcarea a spiritului toleranței, care constituie una din bazele unei societăți democratice. Fapta se încadrează în art. 30 alin. (7) din Constituția României, respectiv art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Rolul în societate a persoanelor, autori ai afirmațiilor

48. Partea reclamată în calitate sa de formator de opinie, fost consilier al unui cunoscut partid politic, o persoană extrem de influentă pe rețelele de socializare, de-a lungul carierei sale a studiat în străinătate, a fost fondatorul McKinsey & Comp în România. Ori, în acest context dar și raportat la pregătirea părții reclamate, este de natură îndoielnică faptul că nu ar fi cunoscut gravitatea afirmațiilor cât și impactul social.

49. Din perspectiva analizei limitelor libertății de exprimare, rolul, poziția autorului declarației supusă controlului este determinantă.

50. Având în vedere conținutul, contextul, obiectivul urmărit de reclamat, rolul în societate a persoanei, autor al afirmațiilor, Colegiul director constată că se justifică necesitatea ingerinței statului în libertatea de exprimare. Prin urmare, Colegiul director constată că în speță nu se poate admite invocarea libertății de exprimare, în sensul în care fapta s-ar încadra în limitele acesteia.

51. Faptele se încadrează în art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000, prin efectele sale mesajul a creat o atmosferă ostilă, degradantă și umilitoare la adresa votanților pensionari ai Partidului Social Democrat.

52. La stabilirea cuantumului sancțiunii amenzii contravenționale, Colegiul director are în vedere următoarele:

- circumstanțe agravante: conținutul mesajului, calitatea, poziția socială a părții reclamate, răspândirea publică a mesajului, și sancționarea acestuia anterior.

53. Pentru considerentele de mai sus, având în vedere obiectivul urmărit de către partea reclamată, conținutul declarațiilor, contextul în care a avut loc, rolul în societate al persoanei, autor al afirmației, apreciem că, în speță, fapta sesizată constituie contravenție potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 și se justifică sancționarea cu amendă în cuantum de 3 000 lei.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu, pe criteriul vârstei, conform art. 2 alin.(1) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Sancționarea părții reclamate - cu amendă contravențională în valoare de 3.000 lei, potrivit art. 2 alin.(1) și art. 26 alin.(1) din O.G. Nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare;

3. O copie a hotărârii se va comunica părții reclamate.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Amenda se va achita la Direcția Generală Impozite și Taxe Locale Sector 1, cu sediul în Strada Piața Amzei 13, București 030167 conform **Ordonanței nr. 2 din 12 iulie 2001 privind regimul juridic al contravențiilor**. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar) în termen de 15 de zile din momentul în care constituie de drept titlu executoriu, conform art. 20 alin (10) al **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare**, republicată și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 24.03.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN – Membru, GRAMA HORIA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, LAZAR MARIA- Membru, MOȚA MARIA – Membru(online), OLTEANU CĂTĂLINA – Membru(online), POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS Csaba Ferenc
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

Data redactării: 05.04.2021

Redactată și motivată: ACF/AA

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu